

297.

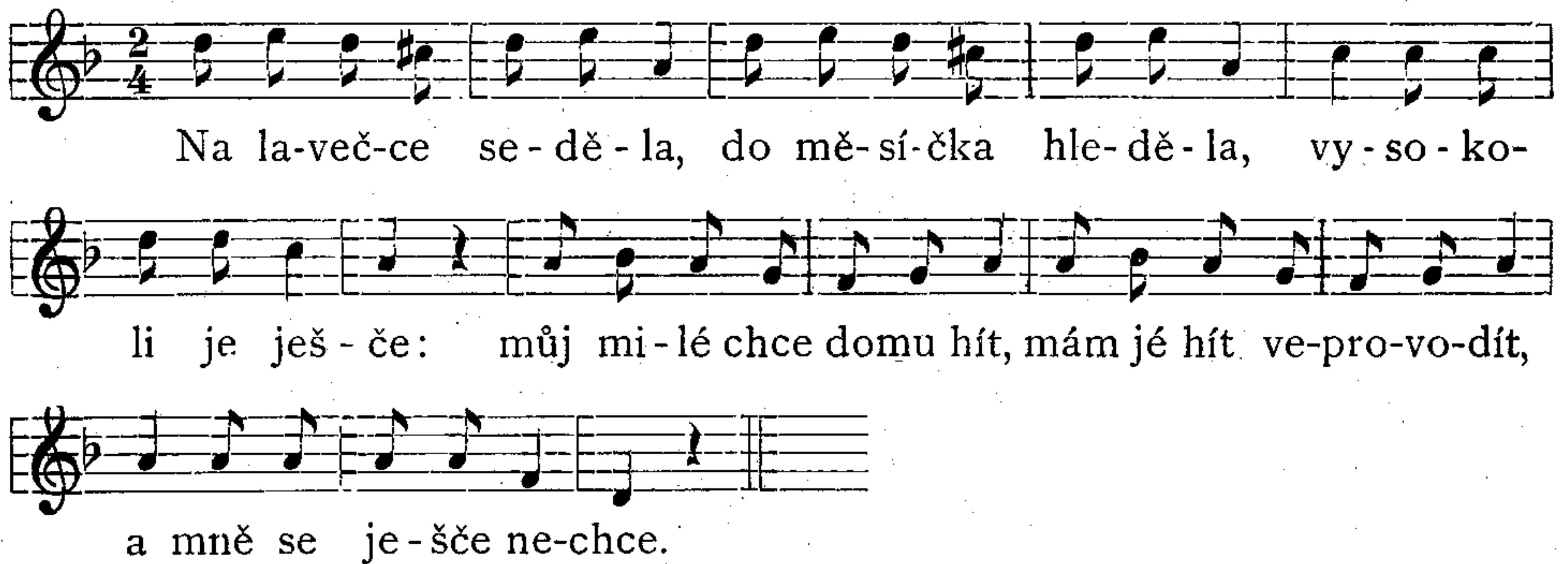
Z Líšně.

Dybych, vě-děl, má Ná-nyn-ko, že má bo - deš, dál bech já ti
ce-sto dláždit, ka-de pu-deš. Ce-sto dlá-ždit dla-ždi-čkama,
te-bes mně to za-pla - ti - la hu - bi-čka - ma.

298.

Z Líšně.

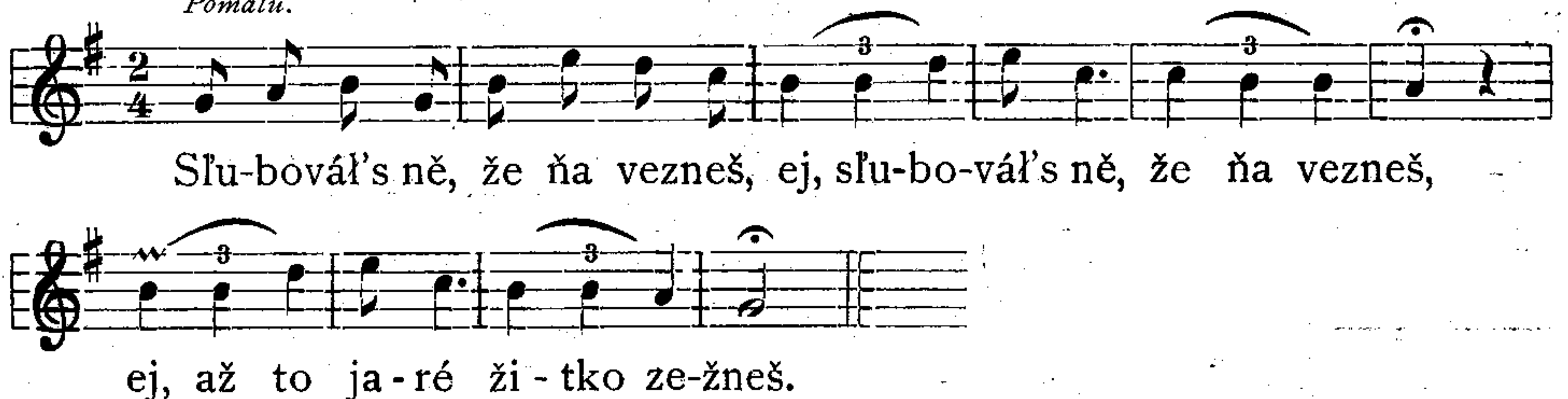
Na la-več-ce se - dě - la, do mě-sí-čka hle-dě-la, vy-so-ko-
li je ješ - če: můj mi-lé chce domu hít, mám já hít ve-pro-vo-dít,
a mně se je - šče ne-chce.

Na lavečce seděla, do měsíčka hleděla,
vesoko-li je ješče: můj milé chce domu hít
mám já hít veprovodit — a mně se ješče nechce.

Aj má milá panenko, rozmilá frajírenko,
jož je to všecko darmo; slíbilas mně hoběnko
rozmilá frajírenko, aj šak já jo dostano!

299.

Z Jasenky cd Vset.

Pomalu.

Slu-bo-vál's ně, že ňa vezneš, ej, slu-bo-vál's ně, že ňa vezneš,
ej, až to ja - ré ži - tko ze-žneš.